

AKCENT (11) *sb m*

Zawsze acc-.

a jasne (w tym raz pisane dużą literą i 3 razy nie kreskowane), e jasne.

sg G akcentu (1). ◇ D akcentowi (1). ◇ I akcentem (5). ◇ pl N akcenty (1). ◇ G akcentów (1).
◇ I akcentami (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. jęz. Znaczek diakrytyczny w postaci kreski [*accentus – nota [= znak]* do wymówienia każdego słowa *Calep*] (10) : iednè [słowa] áspirátiami, drugie áccentámi y to róznemi, trzecié punktámi, álbo kréfkámi, czwarté diphtongámi [*Grekwie i Lacinnicy*] znáczyli *JanNKar* C3; Ma też [*włoski język*] o dwoie, iedno bez áccentu, iako [!] *l' ordine, le parole* etc: drugie z áccentem, iáko *però, farò* *JanNKar* C4; Accentów wżywa przy tym [*francuski język*] nie máło, y *Apostrophum* *JanNKar* C4v; Bo iefliż /*ć/ z áccentem /ś/ z áccentem, tákże y /ż/ z punktem ná wiérzchu miászym, waźnè, y nie idzie nam wiécý, ieno o thon litery onéy, áby sie łácińskie /c/ w polskie odmiéniło* *JanNKar* E2v, C3v, C4 [2 r.].

Szereg: »akcent albo kreska«: Infzè accenty álbo krèski, gdzie ich dwie álbo trzy po sobie, áby tylko oftátnia byłą znáczona vchodząc krèfek wiele *JanNKar* F3v.

2. Wzdłużanie samogłosek w wyrazie [*accentus, tonus, vocationis – ton albo intonowanie, to jest śpiewanie sylab w wierszach Mącz 2a*] (1) : *ci* [*Czechowie*] hnet kftátowniey/ ochędoźniey/ ozdobniey/ záchowując iákies przewłaczanie w słowiech podobne Lácińskiemu *accentowi/ mowić poczęli*. *GórnDworz* F5.

Synonimy: 1. kreska; 2. intonowanie.